

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO

7 päivänä lokakuuta 1999

asiassa T-228/97, Irish Sugar plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾*(EY:n perustamissopimuksen 86 artikla (josta on tullut EY 82 artikla) – Määräävä markkina-asema ja yhteinen määräävä markkina-asema – Väärinkäyttö – Sakko)*

(1999/C 366/56)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-228/97, Irish Sugar plc, kotipaikka Carlow (Irlanti), edustajanaan asianajaja Alexander Böhlke, Bryssel ja Frankfurt am Main, ja solicitor Scott Crosby, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Victor Elvinger, 31 rue d'Eich, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Klaus Wiedner ja Conor Quigley), jossa kantaja vaatii ensisijaisesti EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan mukaisesta menettelystä 14 päivänä toukokuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/624/EY (IV/34.621, 35.059/F-3 – Irish Sugar plc; EYVL L 258, s. 1) kumoamista sekä toissijaisesti tämän päätöksen päätösoosan 3 artiklan kolmannen ja neljännen kohdan kumoamista, siltä osin kuin niihin sisältyy päätösoosan 1 artiklan 5 ja 6 kohdassa todetuista väärinkäytöksistä johtuvia kielto määräyksiä, ja kantajalle saman päätöksen päätösoosan 2 artiklassa määrätyn sakon alentamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. Azizi, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 7.10.1999 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohta kumotaan siltä osin kuin siinä todetaan, että kantaja on vuosina 1986-1988 soveltanut valikoivasti alhaisia hintoja erään ranskalaisen sokerin tuojan asiakkaisiin.
2. Riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa kantajalle määrätyn sakon määrä alennetaan 7 883 326 euroksi.
3. Kanne hylätään muilta osin.
4. Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa komission oikeudenkäyntikuluista.
5. Komissio vastaa yhdestä kolmasosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.

⁽¹⁾ EYVL C 318, 18.10.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

26 päivänä lokakuuta 1999

asiassa T-51/98, Ann Ruth Burrill ja Alberto Noriega Guerra vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Henkilöstö – Työehdot – Äitiysloman jakaminen vanhempien kesken)

(1999/C 366/57)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-51/98, Euroopan yhteisöjen komission virkamies Ann Ruth Burrill ja Euroopan yhteisöjen komission tilapäinen virkamies Alberto Noriega Guerra, kotipaikka Rosières (Belgia), edustajanaan asianajajat Georges Vandersanden, Laure Levi ja Marie-Ange Marx, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Gianluigi Valsesia ja Julian Currall), jota tukee Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään Thérèse Blanchet ja Martin Bauer), jossa kantajat vaativat kumoamaan komission 24.2.1998 tehdyn päätöksen, jolla se hylkäsi kantajien vaatimuksen saada jakaa keskenään osa Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 58 artiklassa säädetystä äitiyslomasta siten, että kumpikin voisi vastaavana aikana hoitaa virkaansa puolipäiväisesti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 26.10.1999 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Kanne hylätään.
2. Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.